

► La BSO de VNG

Gentle Music Men: el somriure de la nostàlgia

Pop lluminós i elegant per transmetre sentiments d'amor i desamor

Dani Poveda, acompanyat de cinc músics de luxe

Els sis culpables de la rica instrumentació de Gentle Music Men són: Dani Poveda (veu, guitarra i teclats), Miquel Tello (baix, banjo, guitarra i teclats), Xavi Ribera (bateria), David Charro (guitarra elèctrica, baix) i Montse i Eli BMW (violins). El myspace de la banda és www.myspace.com/gentlemusicmen



Dani Poveda, principal responsable de Gentle Music Men, expressa els seus sentiments més sincers en el seu disc de debut

SERGI RIGOL

Un disc al carrer i diverses portes que s'obren

El disc ja es pot comprar al **Sunsito**, al **Lotus** i aviat també a **Discos Castelló**. El grup ha estat seleccionat entre els **30 semifinalistes del prestigiós Proyecto Demo**, poden votar-los a <http://proyectodemo.com>, i en els propers mesos tocaran a diverses sales de Madrid i Barcelona. Demà, però, la banda passa per Tarragona.

// BLAI MARSÉ

Com aquells primers raigs de sol del matí que enlluernen els noctàmbuls que encara no han aclucat l'ull, les melodies fresques dels Gentle Music Men van entrant de puntetes a les oïdes de tots els que han patit, pateixen o patiran les bones i les males conseqüències del pare dels sentiments, l'amor.

Gentle Music Men és la culminació d'un projecte personal de Dani Poveda després de la dissolució de Flint. El nom de la banda reflecteix la idea de l'home que es dedica a fer música gentil amb un toc elegant. De fet, les dues violinistes que es van incorporar a la banda quan ja estava batejada es van apropiat l'acrònim BMW (Beautiful Music Women).

El grup es troba immers en la presentació d'un disc que ha estat compost, interpretat i produït pel propi Dani Poveda: el músic actual ha de tenir coneixements per autoges-

tionar-se. La informàtica està avançant tant que des de casa teva et pots gravar un disc. Ara pots entrar a l'estudi amb les cançons molt més perfeccionades.

Han estat més de dos anys els que Poveda ha dedicat a l'elaboració d'aquest disc i això es nota en cadascuna de les cançons, cantades en anglès i tenyides amb diverses tonalitats de sentiments d'amor i desamor. En el moment de definir la seva música, ho té clar: **fem un pop lluminós amb un crit d'esperança en totes les cançons. És una música que et fa pensar però et dona un punt d'alegria.**

Realment, la nostàlgia de les seves cançons dibuixen somriures. Es pot comprovar en cançons com *Cry*, el tema central del disc, que parla de la importància que tenen les llàgrimes per poder expressar els sentiments: per ser feliç i entendre els moments bons i dolents, has de saber obrir-te i plo-

rar, tant si és per emoció o bé perquè estàs malament. No s'ha de ser hipòcrita amb els sentiments.

El disc s'acaba amb *Eve*, un tema que resumeix la idea principal d'aquest primer àlbum dels vilanovins: és un paral·lelisme amb la fruita prohibida d'Adam i Eva. Encara que no ho vulguis, si l'amor et passa per davant i t'atrapa, no tens res a fer. Tal com diu la lletra, *Nobody is free from the wounds of love* (Ningú se salva de les ferides de l'amor).

El disc dels Gentle Music Men és ideal per escoltar-lo en diversos moments d'un dia qualsevol: per exemple, la cançó *Universe* mentre esmorzes i *Happy Days* quan et dutxes. Vas cap a classe o a la feina amb *Peculiar Story*, i després d'una jornada dura i ja de tornada, sona *The way to come home*. Un cop has arribat, doble ració amb *Cry* i *Six Months*. Finalment, te'n vas a dormir i la preciosa *Eve* ressona per les parets de l'habitació.

+ L'imp3 de Gentle Music Men



El camí fins a assolir la maduresa musical és força llarg. Les influències de Dani Poveda segueixen un recorregut temporal, començant per una infància i adolescència escoltant clàssics com The Beatles o Neil Young; i acabant per una etapa més contemporània on els discos de Rufus Wainwright i Ron Sexsmith han esdevingut protagonistes:

The Beatles - White album (1968)

"És un dels discos que més he escoltat a la meua vida, és aquell que voldria fer qualsevol banda: treure moltes cançons i que no en sobri ni una. Me'l vaig comprar a Praga en un viatge amb els meus pares amb una rulot, tenia 12 anys i em vaig passar totes les vacances escoltant-lo"

Neil Young - After the Goldrush (1970)

"Qualsevol persona a qui li agradi el pop se l'ha

d'escoltar. De fet, la meua guitarra és la que té el Neil Young a l'època. *Only love can break your heart* és un temazo del disc que interpretarem en els propers concerts."

Rufus Wainwright - Poses (2002)

"La primera vegada que vaig sentir Rufus Wainwright va ser amb la versió de l'*Across the Universe* dels Beatles, que tanca aquest disc. Sentir una interpretació que gairebé superava l'original em va xocar molt. Me'l va regalar el Pere (La Brigada) pel meu aniversari."

Ron Sexsmith - Retriever (2005)

"M'ha canviat la manera d'escoltar música a casa i m'ha fet créixer com a persona. Té un punt de caire reflexiu, cançons que et fan pensar i madurar. Sempre m'han agradat les cançons romàntiques i amb molt de sentiment."